

imidlertid udsætte Undersøgelsen, indtil man havde Erfaringer fra Socialreformen for et helt Finansaar, altsaa tidligst til efter Finansaaret 1934—35. Herefter maatte man enten vente, til disse Oplysninger i Løbet af Efteraaret 1935 normalt kom ind, det vil sige, at Resultatet først kunde foreligge i Begyndelsen af 1936, eller man maatte i Maj Maaned indkræve særlige Oplysninger fra Kommunerne vedrørende deres sociale Udgifter.

Ad Spørgsmaal II.

Ud over de i Spørgsmaal I nævnte Vanskeligheder er der ingen særlige Vanskeligheder knyttet til den her anførte Fordeling imellem de to Grupper af Hjælp. Men Værdien af Sammenligninger paa Basis af en saadan Adskillelse er som Følge af Arbejdsløshedens og Kriselovgivningens forskellige Omfang i de forskellige Aar tvivlsom.

Ad Spørgsmaal III.

Der er ingen nye Vanskeligheder forbundet ved at afgive den absolutte og procentvise Stigning i Udgifterne fra Halvaar til Halvaar.

Ad Spørgsmaal IV.

Medens de under I, II og III anførte Spørgsmaal refererer sig til samtlige Kommuner under eet, dog naturligvis delt i Hovedstad, Provinsbyer og Landdistrikter, ønsker man ved Spørgsmaal 4 og 5 Oplysning om hver enkelt Kommune i hele Landet, og dette medfører større, i visse Tilfælde ganske uoverstigelige Vanskeligheder og medfører desuden et meget væsentligt Arbejde, der selv med mange Personers Arbejdskraft vil strække sig over flere Maaneder.

Spørgsmaal 4 er ret uklart. Formentlig skal det forstaaes saaledes, at man ønsker de Udgifter, som Kommunerne har haft i Vinterhalvaaret 1933—34, fordelt efter de før Socialreformen gældende Regler baade med Hensyn til Statsrefusion og mellemkommunal Refusion, samt at denne Fordeling skal foretages særskilt, i hvert Fald for saa vidt angaar Arbejdsløshed og Aldersrente.

Hvad angaar Mulighederne for at foretage en Omfordeling af den ønskede Art, skal bemærkes:

Alimentationsbidrag.

Disse blev tidligere udlagt af Politimesteren i Moderens Opholdskommune og betalt af Faderens Forsørgelseskommune — nogen interkommunal Refusion fandt altsaa ikke Sted —, medens den nu udlægges af Moderens Opholdskommune og derefter refunderes af Staten. Det vil som Følge deraf være udelukket at fordele de nuværende Alimentationsbidrag efter de tidligere gældende Regler. Den eneste Fremgangsmaade vil være, at man regner med, at enhver Kommune har opnaaet en Lettelse, der svarer til de Udgifter, de tidligere havde til Alimentationsbidrag. Disse Udgifter findes opgjort for Aaret 1930—31. Den Forandring, der har fundet Sted siden den Gang, og navnlig den Forandring, der har fundet Sted ved selve Socialreformens Gennemførelse med Hensyn til Beløbenes Størrelse og de Personer, der har Adgang til at oppebære Bidragene, er det altsaa udelukket at tage Hensyn til.

Særforsorg (tidligere Fattiglovens § 61).

Udgifterne blev før Socialreformen udlagt af den trængendes Opholdskommune, der derefter fik $\frac{3}{4}$ refunderet fra Forsørgelseskommunen, medens Udgifterne nu direkte betales fra Statskassen til de forskellige Anstalter. Af Anstaltens Regnskaber vil man altsaa ved en særlig Undersøgelse eventuelt kunne konstatere, fra hvilken Opholdskommune Udgiften er blevet betalt, medens man derimod ikke kan oplyse, hvorledes Beløbet derefter er blevet fordelt mellem Kommunerne. Oplysninger om den tidligere interkommunale Refusion kan heller ikke faas af de Regnskabsuddrag, som Kommunerne har indsendt til Ministeriet og til Det statistiske Departement, idet det ikke heraf kan ses, hvilke Refusioner mellem Kommunerne der har fundet Sted for disse Beløbs Vedkommende. Kommunernes Regnskaber er nemlig opstillet saaledes, at de Refusioner, der betales til andre Kommuner, ikke er udspecialiseret paa de forskellige Konti, men omfatter samtlige Udgifter til Fattighjælp med eller uden Virkninger under et. Det samme gælder for Sognekommunernes Vedkommende, for saa vidt angaar de modtagne Refusioner, medens der her i Købstadsregnskaberne dog er skelnet mellem Refusioner vedrørende Fattighjælp med og uden Virkninger. I alle Tilfælde er det dog umuligt at vide noget om, hvor stor en Del af Refusionerne der refererer sig specielt til Fattiglovens § 61. At Refusionerne